

Joszif Brodskij *Dido és Aeneas*ának párverse a Baka-kötet első alkotása: az *Aeneas és Dido*, mely szintén a szerepversek közé tartozik. Aeneas vallomása ez Didónak, de már későn: a búcsúzás után. Vagyis egy soha el nem mondott monológ illúziójának vagyunk tanúi. A Brodskij-vers szereplői szóltan részesei a történeteknek, szinte ők is csak szemlélői önnön sorsuknak. Baka ezt a hiányzó párbeszédet helyettesíti be Aeneas monológjával, ám a két vers nem egy időt ábrázol: Brodskij az elválás pillanatát írta meg, Baka pedig egy ezt követő időszakot. Aeneas vallomása tehát nem juthat el Didóhoz, noha neki szól. Didót nem lehet már megszólítani: nem ér hozzá a szó. A terek bejárhatóságának illúzióvolta beteljesül. A papír neszez, s ha Carthago falai összeomlottak is, a neve fennmaradt: a megszólítás ábrándja talán a kövekig is elér.

FELHASZNÁLT KÖNYVEK

Brodskij, Joszif: *Post aetatem nostram. Versek.* Európa, 1988.

Hodászevics, Vlagyiszlav: *Mint sivatagban délibábot.* Európa, 1992. – Utószó: Szőke Katalin.

Puskin, Alekszandr: *Lírai költemények.* Európa, 1978.

